

gende — være Genstand for Forhandling mellem Ministeriet og Rigsdagen ved Behandlingen af Finanslovsforslaget.

Hele Udvalget fremhæver Ønskeligheden af, at enkelte af det kgl. Teaters fremragende Kunstnere eller Kunstnerinder faa Lejlighed til at optræde nogle Gange aarlig paa enkelte større Provinsteatre, hvorved der vilde gives Provinsbeboerne Lejlighed til en fortrinlig Kunstnydelse, og hvorved man vilde bidrage til at skaffe vedkommende Teatre forøgede Indtægter; samtidigt med, at saadanne Gæstespil vilde virke inspirerende og opmuntrende paa Privatteatrenes Kunstnere.

Udvalget kan ikke tiltræde Teaterdirektionens Ønske om ved denne midlertidige Lov at forhøje Lønningskontoen med et forøget Statstilskud af 45,000 Kr., idet man med Ministeren er enig i, at Teatret, efter hvad der foreligger, med det nuværende Tilskud vil være i Stand til selv at yde en Lønforhøjelse, hvis Størrelse man i Betragtning af Lovens midlertidige Karakter ikke finder bør overstige 35,000 Kr. aarlig, naar Tantiemen samtidigt nedsættes til højst 35 pCt. Udvalgets *Fler-tal* (Berntsen, Brorsen, Ingvard Jensen, Marott, Nørhave, Pedersen-Nyskov, Pinstrup, Rosager og Samuelsen) henstiller i øvrigt til Overvejelse, om det virkelig er nødvendigt at engagere ca. 30 mandlige og ca. 20 kvindelige Skuespillere og Operister, af hvilke dog adskillige saa godt som aldrig optræde, og en Del af deres bedste Aar hengaa, uden at der gives dem Lejlighed til tilstrækkelig Øvelse og Udvikling. En skønsom Reduktion i Personalets Antal vilde medføre en Besparelse til Fordel for de Kræfter, som Teatret virkelig har Brug for.

Det henstilles endvidere, om der ikke maatte være Anledning til at foretage en Reduktion i Antallet af Embedsmænd og Funktionærer, da det neppe kan anses for absolut nødvendigt at bevare en saa talrig Stab af faste Funktionærer, som der nu er knyttet til det kgl. Teater, hvis Virksomhed indskrænker sig til 9 Maanedre aarlig.

Et *Medlem af Udvalget* (Jensen-Sønderrup) finder Anledning til følgende Bemærkninger:

Da Loven af 13. Marts 1903 om det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold blev given, var det fra alle Sider en Forudsætning, at det kun skulde være en midlertidig Ordning for det i Loven bestemte Tidsrum af 5 Aar, og at disse 5 Aar samtidig med at være en Art Prøvetid tillige kunde benyttes til om muligt at finde en saavel i økonomisk Henseende som af Hensyn til selve Teatret og navnlig for Skuespillet mere tilfredsstillende endelig Ordning. Da dette ikke har været muligt, og der som Følge heraf nu foreligger Forslag om en Forlængelse af Gyl-digheden af den nævnte Lov for en ny femaarig Periode, vilde det nævnte Medlem i høj Grad have ønsket, om denne ny Prøvetid kunde være bleven benyttet til et Forsøg med en Adskillelse mellem de to (tre) Kunstarter: Skuespil og Opera (og Ballet). Hvis et saadant Forsøg kunde gøres, vilde man ved Udløbet af den foreslaaede ny femaarige Periode bedre være i Stand til at træffe endelig Afgørelse af, hvorvidt man skulde gaa til Opfyldelse af det med stigende Styrke stillede Krav om Opførelse af en ny Talescene eller — med Bibeholdelse af alle tre Kunstarter — foretage den af Teaterkommissionen i sin Tid foreslaaede Ombygning af den nuværende Scene, saa den bedre egnede sig for Skuespillet. Endelig kunde der ogsaa være den Løsning, at man fra Statens Side gav Afkald paa at opføre Opera og overlod denne til det private Initiativ, eventuelt med et Statstilskud.

Et saadant Forsøg vilde eventuelt have kunnet lade sig gøre, saafremt der havde været en Mulighed for, at et af de bestaaende private Teatre kunde faas til Leje paa rimelige Vilkaar. Eftersom Forholdene for Øjeblikket ere, maa det imidlertid erkendes, at der er ringe Sandsynlighed herfor. Det har i denne Forbindelse ogsaa været nævnt som en Udvej at ombygge og restaurere det gamle Hof-